

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (druga izba)
z dnia 13 czerwca 2006 r.*

W sprawie T-153/03

Inex SA, z siedzibą w Bavegem (Belgia), reprezentowana przez adwokata T. van Innisa,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), początkowo reprezentowanemu przez U. Pflughara i G. Schneidera, a następnie przez G. Schneidera i A. Folliarda-Monguirala, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed izbą odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

* Język postępowania: angielski.

Robert Wiseman & Sons Ltd, z siedzibą w Glasgow (Zjednoczone Królestwo),
reprezentowana przez A. Roughtona, barristera,

mającej za przedmiot skargę na decyzję drugiej izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 lutego 2003 r. (sprawa R 106/2001-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Inex SA a spółką Robert Wiseman & Sons Ltd,

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (druga izba),

w składzie: J. Pirrung, A. W. H. Meij i I. Pelikánová, sędziowie,
sekretarz: C. Kristensen, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 18 kwietnia 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargę złożonymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i interwenienta w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 4 i 12 września 2003 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 września 2005 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 1 kwietnia 1996 r., na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), z późn. zm., interwenient złożył do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (zwanego dalej „Urzędem”) zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego.
- 2 Znak, o którego rejestrację wniesiono, to przedstawione poniżej oznaczenie graficzne:

- 3 Towary objęte wnioskiem o rejestrację należą do klas 29, 32 i 39 Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków towarowych z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają, dla każdej z klas, następującemu opisowi:

- klasa 29: „mleko, napoje mleczne, wyroby z mleka, śmietana i jogurt”;

 - klasa 32: „piwo; wody mineralne i gazowane oraz inne napoje bezalkoholowe; napoje owocowe i soki owocowe; syropy i inne preparaty do produkcji napojów”;

 - klasa 39: „składowanie, dostawa, dystrybucja i transport drogowy towarów”.
- 4 W dniu 27 października 1997 r. zgłoszenie to zostało opublikowane w *Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych nr 25/97*.
- 5 W dniu 22 stycznia 1998 r. skarżąca wniosła na podstawie art. 42 rozporządzenia nr 40/94 sprzeciw wobec rejestracji znaku towarowego zawartego w zgłoszeniu, powołując się na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.
- 6 Podstawę sprzeciwu stanowił przedstawiony poniżej wcześniejszy graficzny znak towarowy nr 580 538, zarejestrowany w krajach Beneluksu w dniu 17 października 1995 r. dla towarów należących do klas 29 i 30 porozumienia nicejskiego:

- 7 Sprzeciw dotyczył części towarów, dla których zarejestrowany jest znak wcześniejszy, mianowicie „mleka i wyrobów z mleka”, i skierowany był do towarów określanych jako „mleko, napoje mleczne i wyroby z mleka”, o których mowa w zgłoszeniu. W odpowiedzi na uwagi interwenienta skarżąca sprecyzowała, że sprzeciw skierowany jest do wszystkich wymienionych w zgłoszeniu towarów z klasy 29, w tym do „śmietany i jogurtów”.
- 8 Decyzją z dnia 29 listopada 2000 r. Wydział Sprzeciwów odrzucił sprzeciw, stwierdzając, że oznaczenia różnią się między sobą na tyle, że nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.
- 9 W dniu 22 stycznia 2001 r. skarżąca — działając na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94 — odwołała się od decyzji Wydziału Sprzeciwów do Urzędu.
- 10 W decyzji z dnia 4 lutego 2003 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) druga izba odwoławcza Urzędu oddaliła skargę stwierdzając, że między dwoma omawianymi znakami występują duże różnice w wyglądzie. Uznała ona jednak, że będące w konflikcie znaki wykazują podobieństwo koncepcyjne, jako że oba wywołują skojarzenie z krową. Jednak, z uwagi na to, że podobieństwo to dotyczy elementów, które w odniesieniu do danych towarów są w niewielkim stopniu odróżniające, nie zostało ono uznane za wystarczające, aby stwierdzić występowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W związku z tym, mimo że oba znaki służą do oznaczania identycznych towarów, izba odwoławcza uznała, że nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Żądania stron

11 Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

12 Urząd wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

13 Interwenient wnosi do Sądu o:

- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania poniesionymi przez interwenienta.

Co do prawa

- 14 Skarżąca podnosi jeden zarzut, który dotyczy naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Argumenty stron

- 15 Skarżąca twierdzi, że izba odwoławcza nie wzięła pod uwagę zasady mówiącej o współzależności podobieństwa oznaczeń i podobieństwa towarów i usług, wyrażonej w wyrokach Trybunału z dnia 29 września 1998 r. w sprawie C-39/97 Canon, Rec. str. I-5507, oraz z dnia 22 czerwca 1999 r. w sprawie C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Rec. str. I-3819. Zgodnie z tą zasadą niski stopień podobieństwa między oznaczanymi towarami lub usługami może być kompensowany wysokim stopniem podobieństwa będących w konflikcie znaków towarowych i na odwrót.
- 16 Poza tym izba odwoławcza naruszyła — zdaniem skarżącej — zasadę, zgodnie z którą całościowej oceny podobieństwa oznaczeń należy dokonywać na podstawie całościowego wrażenia wywieranego przez te oznaczenia, przy uwzględnieniu ich elementów odróżniających i dominujących, i mając na uwadze, że przeciętny konsument rzadko ma możliwość przeprowadzenia bezpośredniego porównania znaków towarowych, których jedynie niedoskonały obraz zachowuje się w jego pamięci. Skarżąca twierdzi, że izba odwoławcza powinna była stwierdzić, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do omawianych oznaczeń jest zwiększone z uwagi na to, że towary przeznaczone są dla szerokiego kręgu odbiorców.
- 17 Skarżąca twierdzi ponadto, że izba odwoławcza zaprzeczyła sama sobie, stwierdzając z jednej strony, że element graficzny zgłoszonego znaku, przedstawiający skórę krowy, jest identyczny z elementem dominującym znaku wcześniejszego, z drugiej

zaś, że między omawianymi znakami występują istotne różnice w wyglądzie. Zdaniem skarżącej izba odwoławcza powinna była orzec o podobieństwie wizualnym obu znaków, jako że jeden z nich składa się wyłącznie z elementu dominującego drugiego.

- 18 Wreszcie skarżąca podnosi, że element dominujący wcześniejszego znaku towarowego ma z całą pewnością charakter odróżniający, jako że jeden ze znaków składa się wyłącznie z tego elementu. W krajach Beneluxu element dominujący wcześniejszego znaku towarowego jest elementem odróżniającym, jako że opakowania stosowane przez skarżącą są tam jedynymi opakowaniami, na których jako element dominujący przedstawiona została skóra krowy w kolorach białym i czarnym. W odpowiedzi na sformułowane na piśmie pytania Sądu, jak również w trakcie rozprawy, skarżąca stwierdziła, że z uwagi na to, iż interwenient nie zaprzeczył twierdzeniu, zgodnie z którym wcześniejszy znak towarowy był jedynym na terenie Beneluxu, w którym wykorzystano rysunek przedstawiający skórę krowy w charakterze elementu dominującego, milcząco przyznał on, że element ten jest elementem odróżniającym. Gdyby Sąd podważył to stwierdzenie, naruszyłby w ten sposób zasadę dyspozycyjności. Skarżąca podkreśla także, że z uwagi na to, iż na rynku występuje duża konkurencja, element dominujący jej znaku towarowego musi mieć charakter odróżniający.

- 19 Urząd i interwenient nie zgadzają się z argumentami skarżąceej.

Ocena Sądu

- 20 Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, w wyniku sprzeciwu właściciela wcześniejszego znaku towarowego, zgłoszonego znaku towarowego nie rejestruje się, jeżeli z powodu identyczności lub podobieństwa do wcześniejszego znaku towarowego, identyczności lub podobieństwa towarów lub usług istnieje

prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd na terytorium, na którym wcześniejszy znak towarowy jest chroniony. Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje również prawdopodobieństwo skojarzenia z wcześniejszym znakiem towarowym. Ponadto zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) ppkt. ii) rozporządzenia nr 40/94, przez „wcześniejsze znaki towarowe” rozumie się znaki towarowe zarejestrowane w państwie członkowskim, o których rejestrację wniesiono przed dniem złożenia wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego.

- 21 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd występuje, jeżeli odbiorcy mogliby uznać, iż dane towary pochodzą od tego samego przedsiębiorstwa lub od przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo [wyroki Sądu z dnia 23 października 2002 r. w sprawie T-6/01 Matratzen Concord przeciwko OHIM — Hukla Germany (MATRATZEN), Rec. str. II-4335, pkt 23, oraz z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie T-129/01 Alejandro przeciwko OHIM — Anheuser-Busch (BUDMEN), Rec. str. II-2251, pkt 37].
- 22 Prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd należy oceniać całościowo, mając na uwadze sposób postrzegania oznaczeń oraz danych towarów lub usług przez właściwy krąg odbiorców oraz przy uwzględnieniu wszystkich istotnych czynników występujących w danej sprawie [wyrok Sądu z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie T-185/02 Ruiz-Picasso i.in. przeciwko OHIM — DaimlerChrysler (PICARO), Zb.Orz. str. II-1739, pkt 50].
- 23 Ta całościowa ocena powinna być dokonywana przy uwzględnieniu w szczególności rozpoznawalności znaku towarowego na rynku, jak również stopnia podobieństwa znaków towarowych i oznaczanych nimi towarów lub usług. Przy dokonywaniu tej oceny należy wziąć pod uwagę pewną współzależność między branymi pod uwagę czynnikami. Niski stopień podobieństwa między oznaczanymi towarami lub usługami może być kompensowany wysokim stopniem podobieństwa między znakami towarowymi i odwrotnie (ww. wyrok w sprawie Canon, pkt 17, oraz ww. wyrok w sprawie Lloyd Schuhfabrik Meyer, pkt 19).

- 24 Ponadto należy przypomnieć, że w całościowej ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd sposób postrzegania znaków towarowych przez przeciętnego konsumenta danej kategorii towarów lub usług odgrywa decydującą rolę. Przeciętny konsument zwykle postrzega znak towarowy jako całość, nie poddając analizie jego poszczególnych elementów (wyrok Trybunału z dnia 11 listopada 1997 r. w sprawie C-251/95 SABEL, Rec. str. I-6191, pkt 23, oraz ww. wyrok w sprawie Lloyd Schuhfabrik Meyer, pkt 25). Dla potrzeb tej oceny przyjmuje się, że przeciętny konsument danych towarów jest właściwie poinformowany, dostatecznie uważny i rozsądny. Należy mieć także na względzie fakt, że poziom uwagi przeciętnego konsumenta jest zmienny w zależności od rodzaju towarów lub usług (ww. wyrok w sprawie Lloyd Schuhfabrik Meyer, pkt 26).
- 25 Podobieństwo towarów oznaczanych występującymi w niniejszej sprawie znakami nie zostało zakwestionowane przez żadną ze stron. Sporne jest jedynie, czy izba odwoławcza słusznie uznała, że omawiane znaki towarowe różnią się między sobą na tyle, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie występuje.

W przedmiocie podobieństwa oznaczeń

- 26 Jeśli chodzi o podobieństwo wizualne, fonetyczne lub koncepcyjne będących w konflikcie oznaczeń całościowa ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd powinna być oparta na całościowym wrażeniu, jakie znaki te wywierają, ze szczególnym uwzględnieniem ich elementów odróżniających i dominujących [zob. wyrok Sądu z dnia 14 października 2003 r. w sprawie T-292/01 Phillips-Van Heusen przeciwko OHIM — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Rec. str. II-4335, pkt 47 i przywołane tam orzecznictwo].

27 Poza tym, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem złożony znak towarowy oraz inny znak — identyczny lub wykazujący podobieństwo do jednego ze składników złożonego znaku towarowego — mogą być uznane za podobne, jeżeli składnik ten stanowi element dominujący w całościowym wrażeniu wywoływanym przez złożony znak towarowy. Jest tak w przypadku, gdy składnik ten jest w stanie zdominować wywoływane przez ten znak towarowy wrażenie, które właściwy krąg odbiorców zachowuje w pamięci, w związku z czym wszystkie pozostałe składniki tego znaku towarowego są bez znaczenia w całościowym wrażeniu przez niego wywołanym [ww. wyrok Sądu w sprawie MATRATZEN, pkt 33, oraz wyrok Sądu z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie T-359/02 Chum przeciwko OHIM — Star TV (STAR TV), Zb.Orz. str. II-1515, pkt 44]. Nie oznacza to jednak, że należy brać pod uwagę wyłącznie jeden ze składników złożonego znaku towarowego i porównywać go z innym znakiem. Wręcz przeciwnie, porównanie takie należy przeprowadzić poprzez zbadanie będących w konflikcie znaków towarowych w całości (ww. wyrok w sprawie MATRATZEN, pkt 34).

28 W niniejszej sprawie występują dwa znaki towarowe. Jeden z nich składa się z jednego tylko elementu, który to element — z uwagi na rodzaj towarów oznaczanych tym znakiem — postrzegany będzie jako przedstawiający skórę krowy. Drugi znak — będący złożonym znakiem wcześniejszym — składa się z elementów graficznych i słownych. Elementy graficzne wcześniejszego znaku towarowego obejmują rysunek przedstawiający skórę krowy w kolorach białym i czarnym, który występuje na całym opakowaniu, rysunek stylizowanej trawy na dole kartonu, farmę z małą, czerwoną stodołą w górnej części kartonu oraz standaryzowane kody kreskowe u dołu kartonu. Elementy słowne wcześniejszego znaku towarowego stanowią określenia „inex”, „halfvolle melk” oraz skrót „UHT — e 1L”.

29 Z uwagi na to, że podobieństwo fonetyczne będących w konflikcie oznaczeń nie stanowi przedmiotu sporu, należy poddać analizie jedynie kwestię podobieństwa wizualnego i koncepcyjnego.

— W przedmiocie podobieństwa wizualnego

- 30 Na wstępie należy stwierdzić, że rysunek, który ma przedstawiać skórę krowy stanowi jedyny element zgłoszonego znaku towarowego.
- 31 Jeśli chodzi o wcześniejszy znak towarowy, należy stwierdzić, że rysunek skóry krowy pokrywa całe opakowanie towaru i dominuje nad wrażeniem wzrokowym wywoływanym przez ten znak towarowy, jak słusznie zauważyła izba odwoławcza w pkt 21 zaskarżonej decyzji. Wymieniony wyżej rysunek jest elementem wcześniejszego znaku przyciągającym uwagę odbiorcy.
- 32 Stąd nie zawsze słuszne będzie stanowisko Urzędu, zgodnie z którym niewielki charakter odróżniający rysunku przedstawiającego skórę krowy stanowi przeszkodę w uznaniu go za element dominujący znaku. O ile zgodnie z utrwalonym orzecznictwem element opisowy stanowiący część złożonego znaku towarowego nie jest co do zasady postrzegany przez odbiorców jako element odróżniający i dominujący w całościowym wrażeniu wywieranym przez ten znak [ww. wyrok Sądu w sprawie BUDMEN, pkt 53, oraz wyrok Sądu z dnia 6 października 2004 r. w sprawach połączonych od T-117/03 do T-119/03 i T-171/03 New Look przeciwko OHIM — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE i NLCollection), Zb.Orz. str.II-3471, pkt 34], o tyle niewielki charakter odróżniający elementu złożonego znaku towarowego nie musi oznaczać, że element ten nie stanowi elementu dominującego, jeśli w szczególności z uwagi na jego umiejscowienie w oznaczeniu lub jego rozmiar może on zdominować postrzeżenie oznaczenia przez konsumenta i zachować się w jego pamięci [zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie T-115/02 AVEX przeciwko OHIM — Ahlers (a), Zb.Orz. str. II-2907, pkt 20].
- 33 Trzeba jednak zauważyć, że choć porównania znaków należy dokonywać na podstawie całościowego wrażenia wywieranego przez te oznaczenia, mając między innymi na uwadze, czy ich elementy składowe mają w odniesieniu do danych

towarów lub usług charakter odróżniający, to jednak aby można było stwierdzić występowanie podobieństwa między znakami, nie wystarczy, by element złożonego oznaczenia, który przyciąga uwagę wzrokową i jedyny element drugiego oznaczenia były identyczne lub podobne. Należy jednak orzec o występowaniu podobieństwa, jeśli wrażenie wywierane przez złożony znak towarowy — rozpatrywane w całości — do tego stopnia zdominowane jest przez jeden z jego elementów, że w odniesieniu do oznaczanych tym znakiem towarów lub usług pozostałe elementy składowe tego znaku sprawiają wrażenie nieistotnych w obrazie znaku, który zachowuje się w pamięci danego kręgu odbiorców.

34 Chociaż występujący w niniejszej sprawie motyw skóry krowy stanowi element, który dominuje nad wzrokowym postrzeganiem wcześniejszego znaku towarowego, to jednak należy stwierdzić, że ma on jedynie niewielki charakter odróżniający.

35 Aby ocenić charakter odróżniający danego elementu składowego znaku towarowego należy ocenić większą lub mniejszą zdolność tego elementu do wskazywania, że towary lub usługi, dla których znak został zarejestrowany, pochodzą od określonego przedsiębiorstwa, a zatem do umożliwienia odróżnienia tych towarów lub usług od towarów lub usług pochodzących od innych przedsiębiorstw. Przy dokonywaniu tej oceny należy wziąć pod uwagę w szczególności samoistne cechy danego elementu, mając na uwadze, czy ma on jakiegokolwiek cechy opisu względem towarów lub usług, dla których znak został zarejestrowany (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Lloyd Schuhfabrik Meyer, pkt 22 i 23).

36 Należy stwierdzić, że występujący w sprawie niniejszej rysunek skóry krowy nie może zostać uznany za mający silny charakter odróżniający w odniesieniu do danych towarów z uwagi na to, że element ten stanowi wyraźną aluzję do tych towarów, odwołuje się on bowiem do obrazu krowy, zwierzęcia które, jak wiadomo, daje mleko. Stanowi on zatem niezbyt wymyślny sposób oznaczania mleka i wyrobów z mleka.

- 37 Dlatego też nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącej, która utrzymuje, iż w krajach Beneluxu ten element wcześniejszego znaku towarowego ma charakter odróżniający, jako że znak ten jest tam jedynym, w którym element dominujący stanowi skóra krowy w kolorach białym i czarnym. Okoliczność ta nie ma wpływu na zawarte w poprzednim punkcie stwierdzenie o niewielkim charakterze odróżniającym motywu skóry krowy. Jeśli zaś chodzi o stwierdzenie skarżącej, zgodnie z którym motyw skóry krowy w znaku wcześniejszym miałby odznaczać się silnym charakterem odróżniającym z uwagi na renomę tego znaku towarowego w krajach Beneluxu, Sąd stwierdza, iż skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów, które wskazywałyby na taką renomę.
- 38 Ponadto należy oddalić argument skarżącej, zgodnie z którym podważenie odróżniającego charakteru omawianego motywu przedstawiającego skórę krowy naruszyłoby zasadę dyspozycyjności. Okoliczność, że interwenient nie zaprzeczył stwierdzeniu, zgodnie z którym wcześniejszy znak towarowy miałby być jedynym w krajach Beneluxu, w którym rysunek ten stanowi element dominujący, nie pozwala uznać, że element ten ma szczególnie odróżniający charakter. Zgodnie z tym, co zostało stwierdzone w poprzednim punkcie, podnoszona przez skarżącą okoliczność, zgodnie z którą wcześniejszy znak towarowy miałby być jedynym w krajach Beneluxu, w którym motyw skóry krowy stanowi element dominujący, nie może sama w sobie przesądzać o szczególnie odróżniającym charakterze tego elementu.
- 39 Nie można też zgodzić się z argumentem skarżącej, zgodnie z którym motyw skóry krowy zawarty w jej znaku miałby mieć odróżniający charakter z uwagi na to, że na rynku omawianych towarów występuje duża konkurencja. Skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów, które pozwoliłyby na uznanie, że okoliczność ta jest w stanie sama przesądzić o szczególnie odróżniającym charakterze rysunku skóry krowy występującym w znaku wcześniejszym.
- 40 Wreszcie, jeśli chodzi o stwierdzenie skarżącej, zgodnie z którym motyw skóry krowy zawarty w znaku wcześniejszym miałby mieć charakter odróżniający z uwagi na to,

że zgłoszony znak towarowy, który składa się wyłącznie z tego rysunku, uznany został przez Urząd za nadający się do rejestracji, należy zauważyć, że nie jest przedmiotem sporu to, czy omawiane znaki towarowe pozbawione są charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i w związku z tym nie nadają się do rejestracji. Dokonywana w niniejszej sprawie analiza charakteru odróżniającego oznaczeń nie dotyczy bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji, lecz całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Zatem, jak słusznie zauważa Urząd, nie chodzi tu o ustalenie, czy motywy przedstawiające skórę krowy są zupełnie pozbawione charakteru odróżniającego, lecz o ocenę charakteru odróżniającego tych motywów w odniesieniu do właściwych towarów, która ma na celu ustalenie, czy dany krąg odbiorców może zostać wprowadzony w błąd w odniesieniu do występujących w niniejszej sprawie znaków towarowych, rozpatrywanych z osobna jako całość.

41 Jeśli chodzi o porównanie będących w konflikcie znaków pod względem wizualnym, należy stwierdzić, że całościowe wrażenia wywoływane przez każdy z tych znaków są zdecydowanie różne. Znak zgłoszony składa się bowiem jedynie z rysunku, który — z uwagi na oznaczane nim towary — należy postrzegać jako skórę krowy. Znak wcześniejszy natomiast — jak zauważa Urząd — złożony jest, poza rysunkiem przedstawiającym skórę krowy, także z licznych innych elementów graficznych i elementów słownych, które w znacznym stopniu wpływają na wywoływane przez to oznaczenie całościowe wrażenie. Między tymi elementami należy wymienić w szczególności motyw stylizowanej trawy na dole kartonu, rysunek przedstawiający farmę z małą czerwoną stodołą w górnej jego części oraz element słowny „inex”. Jak zauważył Urząd, ostatni z wymienionych wyżej elementów jest słowem pozbawionym wyraźnego znaczenia, któremu należy przyznać daleko bardziej odróżniający charakter niż rysunkowi przedstawiającemu skórę krowy. Z uwagi na to, że element słowny „inex” wpływa w sposób determinujący na całościowe wrażenie wywierane przez wcześniejszy znak towarowy, jego obecność nie pozwala uznać, że występujący we wcześniejszym znaku towarowym motyw skóry krowy może sam zdominować obraz tego znaku, jaki odbiorcy zachowują w swojej pamięci.

42 Poza tym należy stwierdzić, że będący przedmiotem zgłoszenia motyw zawiera inny rysunek niż występujący we wcześniejszym znaku towarowym motyw skóry krowy.

Z zaskarżonej decyzji wynika, że zgłoszony znak towarowy nie przedstawia skóry krowy w sposób całkowicie oczywisty, skoro izba odwoławcza uznała, iż rysunek ten będzie postrzegany jako przedstawiający skórę krowy z uwagi na rodzaj towarów tym znakiem oznaczanych.

- 43 Z tego samego powodu należy także nie zgodzić się z argumentem skarżącej, zgodnie z którym Urząd zaprzecza sam sobie, twierdząc z jednej strony, że znak, wobec którego wniesiono sprzeciw jest identyczny z dominującym elementem znaku wcześniejszego, z drugiej zaś że będące w konflikcie oznaczenia wykazują istotne różnice. Po pierwsze, jak wspomniano w poprzednim punkcie, w zaskarżonej decyzji nie stwierdzono, że motyw występujący w znaku zgłoszonym i motyw w znaku wcześniejszym są identyczne. Po drugie, jak zostało stwierdzone w pkt 33 powyżej, z uwagi na to, że porównanie znaków opiera się na całościowym wrażeniu, jakie znaki te wywołują, przy szczególnym uwzględnieniu charakteru odróżniającego ich elementów składowych w odniesieniu do danych towarów lub usług, dla stwierdzenia podobieństwa znaków nie wystarcza, że element dominujący nad wizualnym wrażeniem wywoływanym przez złożone oznaczenie jest identyczny z innym oznaczeniem lub wykazuje do niego podobieństwo.
- 44 Dlatego też należy stwierdzić, że izba odwoławcza prawidłowo uznała, że omawiane znaki towarowe wykazują istotne różnice w wyglądzie.

— W przedmiocie podobieństwa koncepcyjnego

- 45 Jak zauważyła izba odwoławcza omawiane znaki wykazują podobieństwo koncepcyjne, jako że oba wywołują skojarzenie z krową, która — jak wiadomo — daje

mleko. Jednak, zgodnie z tym, co zostało stwierdzone w pkt 36 powyżej, obraz ten ma w odniesieniu do właściwych towarów jedynie niewielki charakter odróżniający. Skoro wcześniejszy znak towarowy nie cieszy się szczególną renomą i składa się z rysunku zawierającego niewiele wymyślnych elementów, samo podobieństwo koncepcyjne znaków nie wystarcza, by wystąpiło prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd (ww. wyrok w sprawie SABEL, pkt 25).

- 46 Dlatego też izba odwoławcza słusznie uznała, że podobieństwo koncepcyjne omawianych znaków nie spowoduje wystąpienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Całościowa ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd

- 47 Na podstawie powyższych rozważań należy stwierdzić, że mimo iż motyw skóry krowy dominuje nad wrażeniem wizualnym i koncepcyjnym wywoływanym przez wcześniejszy znak towarowy, to jednak istotne różnice w wyglądzie omawianych oznaczeń i niewielki charakter odróżniający motywu skóry krowy nie pozwalają uznać, że występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do tych znaków.

- 48 Poza tym należy stwierdzić, że izba odwoławcza nie pominęła współzależności między poszczególnymi czynnikami, które podlegają uwzględnieniu. Ani występowanie istotnych różnic wizualnych między znakami, ani niewielki charakter odróżniający motywu skóry krowy nie dają się bowiem skompensować identycznością towarów.

- 49 Oddaleniu podlega także argument skarżącej, zgodnie z którym izba odwoławcza powinna była stwierdzić, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd między omawianymi oznaczeniami jest tym większe, że dane towary przeznaczone są dla szerokiego kręgu odbiorców. Wobec braku dostatecznego podobieństwa między znakami i niewielkiego charakteru odróżniającego motywu skóry krowy w odniesieniu do danych towarów, okoliczność, że konsumenci są niezbyt uważni, nie pozwala uznać, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd występuje.
- 50 Dlatego też należy stwierdzić, że izba odwoławcza prawidłowo stwierdziła, iż w wyniku całościowej oceny będących w konflikcie oznaczeń nie można stwierdzić występowania prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.
- 51 W związku z powyższym skargę należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

- 52 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę w niniejszym przypadku, zgodnie z żądaniem Urzędu i interwenienta, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Skarżąca zostaje obciążona kosztami.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 13 czerwca 2006 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

J. Pirrung